

*Wijkkrant
Spijkerkwartier
& Spoorhoek*

In dit nummer o.a.:

**Plannen gymnasium
Statenlaan van de baan (3)**

**Indrukken
'Kunst op de koffie' (5)**

**Nieuwe rubriek:
Nieuwe huurders
in De Lommerd (7)**

**Thialf Kerstboom-
verbranding (13)**

Plannen gymnasium Statenlaan van de baan

tekst: Marita Toonen

Eind oktober ontvingen de omwonenden van het voormalig gymnasium aan de Statenlaan een brief van de gemeente met de stand van zaken. Zij schrijven dat het de projectontwikkelaars niet is gelukt om met de beoogde belegger en eindgebruiker tot overeenstemming te komen. De gemeente heeft daarom het contract met de projectontwikkelaars Westerbeek Vastgoed en Bouwfonds Ontwikkeling beëindigd. Op dit moment weet de gemeente nog niet wat ze met het gebouw wil gaan doen en ze gaat hier opnieuw over nadenken. Het is nog niet bekend hoe lang dit gaat duren.

Het idee was om een woon-zorgcentrum te realiseren in het schoolgebouw voor zorgbehoevende ouderen. Het zou gaan om ca 34 huurappartementen in het duurdere segment. Ook waren er plannen voor een recreatieruimte, een bioscoopzaal en een restaurant voor de bewoners. In deze opzet zou de buitenkant intact gehouden worden, omdat zowel het schoolgebouw als de vijver ervoor rijksmonumenten zijn. De aanwezige bomen zouden zoveel mogelijk behouden blijven. Daarbij zou er ook nieuwbouw komen op het omliggende terrein, eveneens voor ouderen. Dit plan is meermalen uitge-

breid besproken met de buurt. Hierbij zijn van de kant van de gemeente toezeggingen gedaan.

Naar aanleiding van de brief van de gemeente heeft buurtbewoner Michiel Jonker namens een aantal omwonenden bij de gemeente opnieuw onder de aandacht gebracht dat veel mensen het groene en monumentale karakter van het terrein belangrijk vinden. Ook heeft hij aandacht gevraagd voor het tegengaan van verkeers- en parkeerdruk, voor behoud van de speeltuin en voor behoud van privacy. Hiervoor werd begrip getoond.

WOS uitspraak definitief

tekst: Jan Schreur,
secretaris Stichting WOS

De Stichting WOS is al ruim twee jaar bezig om de fraudezaak rond de WOS (Woning Onderhouds Stichting) op te lossen en het verloren gegane geld terug te krijgen. In de civiele hoger beroepsprocedure bij het Gerechtshof Arnhem heeft de rechter op 4 oktober uitspraak gedaan. De uitspraak luidt "ontslag van instantie". De civiele procedure is daarmee afgerond. Het eindvonnis van de rechtbank dd 18 mei 2011 waarin Stichting WOS volledig in het gelijk is gesteld, blijft dus overeind. De verdachten zijn veroordeeld tot terugbetaling van alle gelden die zij onrechtmatig aan het vermogen van de WOS hebben onttrokken, plus rente en gemaakte proceskosten.

Update plan BGB Spijkerbuurt

tekst: Bewonerswerkgroep BGB en Sandra Tap, projectleider

Met het uitkomen van deze krant is het gesprek tussen de werkgroep Buiten Gewoon Beter (BGB) en de gemeente alweer verder gevorderd dan nu het geval is. Op het moment dat u dit leest staan alle gegevens up-to-date op de website op van het Spijkerkwartier (<http://www.spijkerkwartier.net/wetenswaard/plannen.htm#bgb>) en op de website van de gemeente (<http://www.arnhem.nl/bgbspijkerbuurt>).

Wat heeft de werkgroep sinds de vorige wijkkrant gedaan?

Er is met de gemeente intensief overleg gevoerd over de details van de rioleringsplannen en de gevolgen daarvan voor het groen in diverse straten van de buurt. Omdat de rioleringsplannen vooral effect hebben op de bomen in de betreffende straten heeft de gemeente opdracht gegeven tot een boom-effect-analyse. Deze analyse is door de werkgroep uitvoerig besproken met de gemeente en met onafhankelijke deskundigen.

Er zijn gesprekken gevoerd over verschillende scenario's voor het geval dat de bomen vervangen moeten worden. Deze scenario's zijn bekeken binnen de themagroep "groen" en "water". Tenslotte heeft het vervangen van het riool vooral voor het groen (lees de bomen) en de afwatering grote gevolgen.

Naast deze onderwerpen is er ook aandacht geweest voor de andere thema's: verkeer, verlichting, speelplaatsen en algemeen. Alle gesprekken zijn steeds gevoerd op basis van de door de werkgroep geformuleerde uitgangspunten (zie de wijk-website, bij de sectie "PLANNEN" bij "plan BGB Spijkerbuurt"). Rond de jaarwisseling komen er weer bewonersavonden, waarschijnlijk zullen deze per straat worden georganiseerd. U ontvangt daarvoor tegen die tijd een uitnodiging van de gemeente. Uiteraard vinden de avonden weer plaats in de fris opgeknapte nieuwe Lommerd.

Café TAPE

tekst en foto's: Nelleke van der Pol

“Ik hoop dat mensen weer gaan proeven wat ze eten en drinken, dat ze zich laten leiden door hun smaak en niet door de marketing”. Dit is een belangrijk motto voor Mark Kuijpers, eigenaar van het aan de Hommelstraat 66 gelegen café TAPE. In café TAPE wordt dan ook geen gewone koffie geschonken, maar alleen espresso die onder hoge druk geperst wordt uit bonen die nadrukkelijk geselecteerd worden. De koffie wordt rechtstreeks aan de brander geleverd door boeren die op een goede, biologische wijze produceren en waar de arbeidsomstandigheden goed zijn. Ook de wijnen zijn van biologische oorsprong. “Ik vind het heel fijn als mensen bewust voor een bepaalde wijn kiezen; we laten ze gerust wat proeven, zodat ze werkelijk een wijn van hun smaak drinken”, licht Mark toe.

Er is een lunchkaart met broodjes, hapjes en zoetwaren als spekkoeke en brownies. TAPE kiest voor onderscheidende producten, pure smaken, zelfgemaakt en, waar mogelijk, duurzaam en biologisch. Er staat geen vlees op de kaart, maar wel vis en die is duurzaam gevangen. TAPE vindt het belangrijk om daar bewust mee om te gaan, zonder dat ze daar de nadruk op legt.

Aanvankelijk is TAPE in 2008 opgericht als initiatief om jonge, talentvolle kunstenaars, schrijvers en ontwerpers een podium te bieden voor experiment en onderzoek. Op diverse locaties werden exposities verzorgd. Toen het huidige pand van TAPE beschikbaar kwam werden hier de exposities voortgezet en na het verkrijgen van de horecaverunning werd het café ingericht.

Het interieur van de TAPE is ontworpen door Paula Arntzen. Zij heeft aan retro elementen een moderne twist gegeven, zoals de lampen die in het behang zijn gesneden en de met fluor snoer omwikkelde staande lamp. Maar ook de bar, de raamlampen en

het vloerkleed heeft zij speciaal voor TAPE ontworpen. Niet alleen het interieur, maar ook de plek is heel bijzonder. “Er zijn in deze buurt vele culturen, een diversiteit aan winkels, het bruist hier, het is dynamisch en als ik op mijn terras zit is het alsof ik

naar een altijd doorgaand toneelstuk kijk” vindt Mark, die eraan toevoegt dat hij voortdurend geniet van deze unieke straat. Hij vindt dat de straat de laatste tijd is verbeterd en het gevoel van veiligheid is er toegenomen. Hij hoopt dat de ondernemers ervoor gaan zorgen dat de straat nog aantrekkelijker wordt, zodat de Hommelstraat een soort van “nieuwbazaar” wordt.

In TAPE zijn diverse diverse kunstzinnige uitingen aan te treffen. Allereerst is er De Muur: de achterwand van het café, waar elk kwartaal door een andere kunstenaar een muurschildering wordt gemaakt. In het Keldertje zijn wisselende exposities, installaties en tijdelijke winkeltjes te vinden. In de achterwand is een raam aangebracht, waardoor een Kijkdoos is ontstaan; hierin wordt maandelijks een andere expositie ingericht en in een nis zijn hypes van weleer aan te treffen. Veel nostalgie dus, met hebberdingetjes waar iedereen wel eens mee te maken heeft gehad, maar een beetje is vergeten, zoals Barbies en -uiteraard- cassettebandjes, een van de betekenissen van TAPE. Ook deze expositie wordt regelmatig gewisseld.

In een snoepautomaat, een zgn. vending machine, zo'n echt exemplaar van weleer, zijn kleine kunstvoorwerpen van lokale kunstenaars aan te treffen en na inworp van wat munten te verkrijgen. Ook geeft TAPE maandelijks een mini-super-cultmagazine uit: de Paper Tape. Voor 2 euro is het vermakelijk leesvoer bij je kop koffie. In Paper Tape vind je columns, vreemde verhalen, tekeningen, foto's, en andere info waar misschien wel helemaal niemand op zit te wachten, maar die wel voor een maandelijks portie leesplezier kunnen zorgen. Paper Tape wordt gestencild in twee kleuren. Bij de bar staat een draaitafel, waarop nog LP's gedraaid kunnen worden. Door de Waaghals wordt geregeld dat er een steeds wisselende collectie platen aanwezig is. En deze platen kunnen ook gekocht worden door de klanten!

Eigenaar Mark is daarnaast bezig om een L.P. uit te brengen met beginnende bands die nog geen label hebben. Ook is hij doende om met een journalist een gids uit te brengen met het thema “Hoe overleef ik Arnhem”.

Voor Mark geldt dat hij Arnhem zeker zal overleven zolang hij “steeds nieuwe verrassende dingen kan aanbieden en inspiratie kan opdoen”.

'Kunst op de koffie'

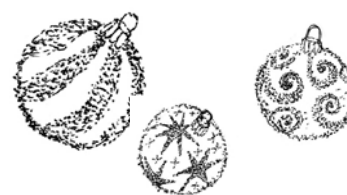
tekst: Janus Raaijmakers
foto's: Janus Raaijmakers en Erik Vos

Indrukken van een deelnemer

Wij doen mee als gastheer/vrouw aan de kunstmanifestatie op zaterdag 15 en zondag 16 oktober in het Spijkerkwartier naast nog 40 anderen. Wij zijn in gespannen afwachting. Langzaam komt de bezoekersstroom op gang. Om half een leest dichter Menno Wieringa in onze zitkamer voor een handjevol mensen "Royal nord" en andere gedichten. Hij zal dit nog 5 keer herhalen op zaterdag en zondag. Bij de laatste leessessies is er geen plekje meer vrij in de kamers.

Tussen de bedrijven door komen de bezoekers kijken naar het werk van Lique Schoot dat onze eigen kunst in dit weekend verdrongen heeft. Zij maakt alleen zelfportretten die soms overweldigend en dan weer intiem overkomen. Er is waardering voor haar werk. Sommigen vertrekken in stilte na een blik in de rondte. Op zondag is zij er zelf bij om toe te lichten.

Wij ontmoeten veel leuke mensen uit de wijk die soms al jaren ongekend om de hoek wonen. Wij maken van een rustig moment gebruik om zelf ook rond te lopen en huiskamers binnen te stappen waar collages aan

de muren hangen, geacteerd, gezongen wordt of waar een foto graaf zijn prachtige riviergezichten aan de muur geprikt heeft. Interieurs kijken blijkt een boeiend bijeffect van deze dagen.

Er heerst een grote bedrijvigheid in de wijk, overal kom je mensen tegen die met het programmaboekje in de hand op zoek zijn naar wéér een nieuwe kunstervaring. Door de veelheid slaagt niemand er in alles te zien.

De bomen in de Parkstraat zijn parmantig versierd met een gebreide fel-roze X als stil maar indringend protest tegen de dreigende kap. Veertig medebewoners hebben zich de vingers blauw gebreid om al dit moois te maken.

Moe maar voldaan drinken wij met Menno en Lique op zondag na het vertrek van de laatste bezoekers een glas op dit festijn. Voor ons mag dit een eerste keer zijn die navolging verdient. Het weekend blijft nog een tijd in ons hoofd hangen.

Het geheel is perfect georganiseerd door Carien Poissonnier en Olga Godschalk met hun 15 medewerkers. Er zijn 550 betalende bezoekers geweest, 46 kunstenaars deden mee en in 40 woningen waren activiteiten in het kader van "kunst op de koffie". Een fotoimpresie geeft een beeld van wat er zoal gebeurde.

Lavalu

tekst: Yvonne Gordijn en Nelleke van der Pol / Foto: Lavalu

Zittend in een gezellig druk bezet café Metropole kijken Nelleke en ik verwachtingsvol naar de deur. Zullen we haar herkennen? Vanmiddag nog gauw even “Lavalu” geYouTubet: Lavalu is een lust voor oog en oor. Dat belooft wat.

Ah, daar is ze: een slanke donkerharige en aantrekkelijke verschijning met een brede hartelijke glimlach. Het voelt vrijwel direct goed en ontspannen.

Lavalu (Marielle Woltring) steekt van wal en verhaalt desgevraagd over haar muziekcarrière die al op driejarige leeftijd begon. Haar moeder zag peuter Lavalu voortdurend naar de toetsen van de piano reiken. Dat instrument intrigeerde haar. Eigenlijk had moeder vioolles voor haar dochter in gedachten, maar de liefde voor de piano bleek overduidelijk. Vanaf dat moment heeft haar moeder haar gesteund en alle gelegenheid geboden haar muzikale en theatrale talenten te ontwikkelen. Dit was een goede en stimulerende compensatie voor school, waar Lavalu zich enorm verveelde. Jarenlang reed moeder haar van hot naar her voor pianoles, balletles, toneelles, drumband- en balletuitvoeringen. Lavalu benadrukt dat ze het bijzonder vindt en enorm dankbaar is dat haar moeder haar talenten opmerkte. Op de middelbare school in Eindhoven maakte Lavalu kennis met toneel en was daar vrijwel direct aan verslingerd. Ze deed mee aan de schoolmusicals en werd hees van het zingen, dus Lavalu dacht dat zingen niets voor haar was. Een en ander resulteerde in haar keuze voor de toneelschool in Arnhem. Daar werd haar stem getraind en gevormd.

Nu combineert Lavalu met succes acteren, pianospelen, zingen, componeren en arrangeren.

Luisterend en kijkend ervaren we wat een ontwapenende, interessante, spontane, hartelijke en intelligente vrouw er voor ons zit. We kunnen ons voorstellen dat velen Lavalu haar succes gunnen. Op de opmerking dat zij een zekere indruk maakt tijdens haar optredens, vertelt Lavalu dat zij zich verre van zeker voelt voordat zij ‘opgaat’. Op dat moment twijfelt zij enorm; vraagt zich af waarom ze dit wil; is ze bang dat er onvoldoende contact zal zijn met het publiek. Optreden betekent voor haar zich kwetsbaar opstellen en alles geven wat ze op dat moment te bieden heeft. En als het contact met het publiek ontstaat en groeit, kan zij volledig opgaan in het moment, het samenspel, de muziek, de tekst, de sfeer ‘Ik wil dat er iets gebeurt bij mij en het publiek. Mensen willen zich in jou herkennen. Dat kan alleen als ik me kwetsbaar opstel. Dan ontstaat er iets spannend moois. Dat is genieten. Dan staat de tijd stil.’ Gevraagd naar gepubliceerde recensies en kritieken vertelt Lavalu dat zij zich daar kwetsbaar in voelt. ‘Toch is mijn streven dicht bij mezelf te blijven om zo de kracht te vinden mijn eigen passie en gevoel te volgen.’

Over de ontwikkeling van haar professionele carrière vertelt Lavalu dat haar inspiratiebronnen bijvoorbeeld Radiohead, Tori Amos en Moloko waren. Deze artiesten lieten haar kennismaken

met een fascinerende vernieuwende muziekwereld. ‘Toen ik hun muziek voor het eerst hoorde, was het of de wereld verschoof’. Lavalu vertelt dat ze bijzondere warme herinneringen bewaart aan haar oude band waarmee ze zich voornamelijk toelegde op Jazzpop. De muzikanten van haar oude band waren talentvolle jazzmusici die haar hebben geleerd te improviseren en haar grenzen te verleggen. Na 5 jaar Jazzpop miste Lavalu de echte liedjes, de tekst, de pakkende melodie; een goed lied componeren is voor haar de ultieme iconische vorm van muziek maken waar zij op dit moment behoefte aan heeft. Daarom treedt zij nu voornamelijk solo op en begeleidt zichzelf op de piano.

Lavalu heeft 2 EP's en 1 album uitgebracht. Op dit moment is zij bezig met haar tweede album in samenwerking met een studio-band. Alle nummers zijn door haar geschreven en gecomponeerd. De titel van haar nieuwe album is nog niet bekend. Samen met onder andere producer Stefan Schmidt (Zuco 103), drummer Bram Hakkens (Kytteman) en gitarist Paul Willemsen werkt Lavalu aan dit album. Dit is een project dat ruim een jaar in beslag neemt. Meer dan de helft van de nummers is opgenomen. Als er geld is voor de violisten, studiofaciliteiten en de eindafwerking kan Lavalu haar album afmaken.

Lavalu voelt een sterke band met het Spijkerkwartier. Ze vertelt enthousiast over de levendigheid van de buurt, doordat er zoveel verschillende mensen wonen. Dat hier veel ZZP'ers wonen geeft ook een aparte energie doordat deze mensen eigenzinnig en eigengeleid zijn, een eigen visie hebben en ondernemend zijn. Lavalu wil dolgraag samen met haar vriend in het Spijkerkwartier blijven wonen. Op haar 32ste en na jaren kamerhuur is zij toe aan een huurwoning. Of wij misschien een leegstaande of leegkomende huurwoning in het Spijkerkwartier voor haar weten? Op mijn vraag ‘hoeveel slaapkamers?’, antwoordt ze lachend ‘2+’. Wie biedt Lavalu een huis?

Tenslotte meldt Lavalu dat zij haar muzikale solo-optredens combineert met muziektheater, zoals bijvoorbeeld voor De Plaats (spelen, componeren, regisseren, arrangeren). Zondagmiddag 29 januari is zij te zien in de Kleine Zaal van de Arnhemse Schouwburg met de muziektheatervoorstelling Waterwolf. Een voorstelling voor alle leeftijden. Waterwolf is een metafoor voor de verwoesting die water kan veroorzaken. Wanneer we Lavalu willen volgen, kan dat via Facebook. Daar kunnen we een inkijk krijgen van Lavalu achter de schermen.

Natasha Beijer en Robin Atema

Btwee + AtematicA =phonq*

tekst en foto's: Miriam Bouw

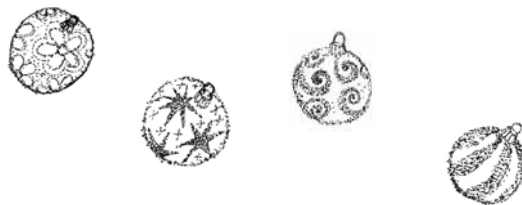
Veel wijkbewoners kennen De Lommerd vooral van zijn functie van enige jaren geleden. Wat er nu gebeurt is voor de meeste mensen onzichtbaar, het is een bijna anonieme plek geworden in de wijk. Op dit moment is De Lommerd echter weer volop in beweging. Er zijn ambitieuze plannen om het hele pand te verbouwen en zo het hart van het Spijkerkwartier opnieuw te laten kloppen. De Lommerd is, en moet steeds meer, een plek van bewoners vóór bewoners worden. Er is al veel werk verzet en de ontwikkelingen gaan voort. Inmiddels hebben ook enkele nieuwe huurders hun intrek genomen in De Lommerd. Tijd om in een aantal afleveringen deze huurders voor te stellen aan de wijk.

**Natasha Beijer en Robin Atema
Btwee + AtematicA =phonq***

Via een trapje kom je op de eerste verdieping van De Lommerd. Dit is een soort omgang van de centrale ruimte beneden. Op deze eerste verdieping bevinden zich een aantal werkruimtes die verhuurd worden.

De ruimte van Natasha Beijer en Robin Atema ligt in de hoek en heeft een wat rauwe uitstraling. Het is een sfeervolle ruimte met veel licht door de net vernieuwde ramen in de schuine dakwand.

Her en der zitten balken op de vloer en aan het plafond. Het is dus even opletten om niet te struikelen of je hoofd te stoten.

Natasha en Robin zijn blij met deze ongewone ruimte en hebben er in de korte tijd dat ze er zitten al helemaal hun eigen plek van gemaakt. Ze runnen er hun eigen bedrijven, Btwee en AtematicA, en werken gezamenlijk aan het festival phonq* (lees: vonk).

Btwee is het bedrijf van Natasha Beijer. De B staat voor Beijer, de twee voor samenwerking.

Btwee organiseert in de breedte, van grote verhuizingen tot bedrijfsactiviteiten en evenementen.

Natasha heeft in de horeca gewerkt, personeelswerk gedaan, was betrokken bij het SonsbeekTheaterAvenue en heeft met jongeren gewerkt. Vanuit haar brede achtergrond en uiteenlopende ervaringen, heeft Natasha een bedrijf opgezet waarin alles wat ze geleerd heeft en wat ze leuk vindt samenkomt. Ze wordt vooral enthousiast van de samenwerking met klanten. Haar opdrachtgevers vindt ze zowel in het culturele- als in het bedrijfsleven. Op haar

site: www.btwee.nl vindt u meer over haar projecten.

Ze deelt de ruimte in De Lommerd met Robin Atema en zijn bedrijf AtematicA. AtematicA is geen woordenboekwoord, maar is ontstaan door het verlengen van zijn eigen achternaam.

AtematicA bestaat uit drie onderdelen.

1. Het eerste onderdeel is het bureau voor bouwbegeleiding en projectleiding, Robin adviseert daarvoor in uiteenlopende (bouw)projecten.

2. AtematicA Academie organiseert workshops en excursies, vooral vanuit het thema "vrijheid van perceptie".

3. Ook heeft AtematicA een herzoek lab, hier is onderzoeken het doel. De onderzoeken die in dit lab plaatsvinden ontstaan vanuit Robins eigen fascinaties. De bevindingen uit deze onderzoeken kunnen resulteren in nieuwe activiteiten binnen de Academie. Deze activiteiten zijn bedoeld voor mensen en bedrijven met culturele of creatieve interesses.

Nieuwe huurders in De Lommerd

Robin heeft, net als Natasha, een brede achtergrond van waaruit AtematicA is ontstaan. Hij heeft ervaring binnen bouwkunde en architectuur, licht- en theatertechniek en jongerenwerk. Foto's en verwijzingen naar films vindt u op: www.atematica.nl

phonq*

Natasha en Robin hebben elkaar leren kennen bij festivals. Na enthousiast boren en roepen "we zouden het zelf anders aanpakken", hebben ze de daad bij het woord gevoegd en zijn zelf een festival gaan organiseren.

Vanaf de eerste brainstorm was al duidelijk dat ze dit festival in de winter wilden organiseren. Na de decemberfeestmaand en de nieuwjaarsborrels in januari, is er in februari behoefte om naar "buiten" te gaan, om op een terras te zitten.

De centrale plek op phonq* is dan ook het warme winterterras, waar iedereen elkaar ontmoet. Op het terras zijn kleine vonkjes te zien van het programma dat zich elders op de locatie afspeelt. Wat je vlam, dan ga je kijken, maar je kan ook lekker op het warme winterterras blijven zitten.

Het festivalprogramma is heel divers en bestaat uit theater, muziek, dans, beeldende kunst, poëzie, film en samenwerkingsvormen tussen de verschillende disciplines. Februari 2011 was de eerste editie van phonq*, in Loods 008 op de Van Oldenbarneveldtstraat.

Elk jaar wordt een nieuwe, inspirerende locatie gezocht. Voor Natasha en Robin is het een uitdaging om elke keer een goede plek te vinden en die in korte tijd festivaalklaar te maken.

Het eerste weekend van februari is phonq*weekend!
www.phonq.org

Natasha en Robin zijn in eerste instantie één dag in de week voor Phonq bij De Lommerd terecht gekomen. Later zochten ze iets permanenters. Ze huren deze ruimte in De Lommerd nu ongeveer één maand en het bevalt ze erg goed in het Spijkerkwartier. Als ze buiten komen voelen ze de hectiek en het bruisende van het stadsleven, of zoals ze het zelf zeggen: "Je voelt de creativiteit hier zweven."

Graffiti; Vers(t)iering van onze buurt?

Test en foto's: Mark Veenendaal

Graffiti is van alle tijden.

Het volk van de Vandalen (een Oost-Germaans nomadisch volk in de 5de eeuw) was bekend om zijn graffiti. Opvallend als je bedenkt dat graffiti ook heden ten dage vaak als vandalisme gezien wordt. Maar het is ook een erkende kunstuiting. Alleen, wanneer is het vandalisme en wanneer kunst?

In de wijk is er op vele plekken graffiti te vinden. Deze fotoimpressie geeft daar een beeld van.

Aan u om te bepalen of u er een kunstuiting in ziet of het anders waardeert...

Bestemming voormalig gymnasium

Het oude gymnasium aan de Statenlaan staat sinds februari 2007 leeg. Nu verhuurt het SLAK het als ateliers. Het gerucht ging dat er een woonzorgcomplex voor ouderen zou komen. Ik vond dat meteen een fantastisch plan. Oud worden in eigen wijk! Op het moment dat het niet meer gaat, hoef je alleen maar je huis leeg temaken en bij wijze van spreken over te steken.

Helaas kreeg ik een week of twee geleden een brief van de gemeente dat het plan niet doorgaat, omdat de exploitatie niet rond te krijgen is. Het schijnt nu iets te worden met 'kunst en cultuur', terwijl we op een steenworp afstand een kerk leeg hebben staan, waar ook plannen voor zijn om die te bestemmen voor 'kunst en cultuur'. Van de Eusebius een woonzorgcomplex maken lijkt me moeilijk en ik vind het ook een beetje morbide om mijn laatste jaren in een kerk te slijten. Doe daar de kunst en cultuur en maak van dat gymnasium een prachtig verzorgingscomplex.

In deze mooie buurt, Spijkerbuurt, Statenkwartier, 't Broek, waar ik sinds 1994 met veel plezier woon, liggen plekje met vele herinneringen. Voor oude mensen is leven tussen vertrouwde zaken belangrijk. Op dit moment worden ouderen weggestopt in complexen elders, met een beetje pech in een woonzorgtoren aan de rand van de stad met uitzicht op het bos, ver weg van de vertrouwde omgeving. Willen we dat wel? Wordt het geen tijd dat wij hier zelf over nadenken en invloed op uitoefenen?

Als ik tachtig ben (geboren in 1960) behoor ik tot het maximale aantal bejaarden dat er ooit zal zijn. Het is van groot belang dat deze generatie van pakweg veertig tot zestig-jarigen nu alvast nadenkt over haar oude dag en dat niet overlaat aan gemeentelijk beleidsmakers en projectontwikkelaars. Ik wil heel graag oud worden in eigen wijk en dat voormalig gymnasium lijkt mij daar een ideale locatie voor.

Stel je voor: met eigen vrienden en kennissen in eigen, vertrouwde wijk op vrijdagmiddag met onze rollators naar Café Vrijdag voor de vertrouwde vrijdagmiddagborrel. Als het eten niet bevalt, een beetje gaan bijsnacken bij De Gastronom op de Johan de Wittlaan, zoals we gewend waren. En 's avonds een dvd'tje huren daar op de hoek. Allemaal zoals vanouds.

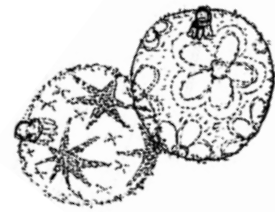
Oud worden in eigen wijk zou overal normaal beleid moeten zijn. In het voormalig prostitutiegebied van het Spijkerkwartier is door bewoners gevraagd om seniorenwoningen. Die komen er niet, omdat er 'geen markt' voor zou zijn. Onzin! De markt van mondige ouderen groeit enorm, zelfs spectaculair. Wij behoren tot de generatie die de regie zo veel mogelijk in eigen hand wil houden als het om onze oude dag gaat. Daarom moeten we -helaas- nu al in actie komen. Het voormalig gymnasium behoort tot het 'maatschappelijk vastgoed'. Het is dus van belang dat de bestemming van dit gebouw aansluit op wat de maatschappelijke vraag is. Is die wel degelijk onderzocht? Volgens mij ligt hier een prachtige kans op oud worden in eigen wijk. Laat die niet verloren gaan!

Hester Macrander Statenlaan 83

Onzichtbare zaken

Lopende zaken

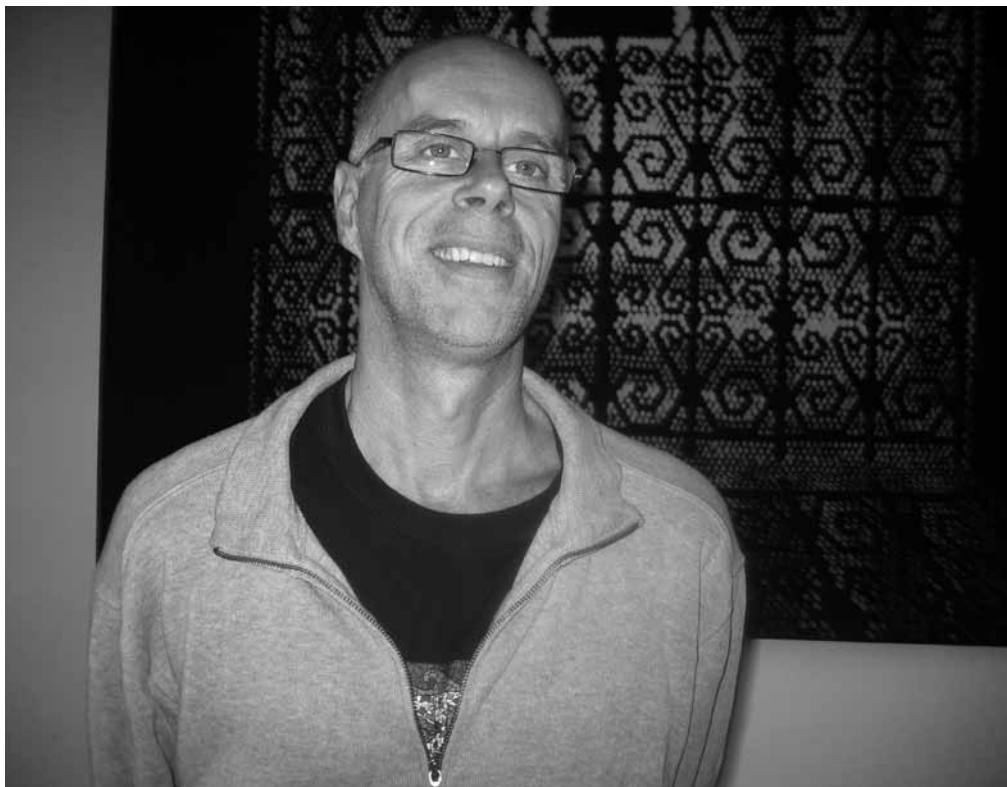
Aimée Porcher

tekst en foto: Gonnje Verbruggen

‘Er komen herten langs en we hebben een dassenburcht op het terrein. Het is er zó stil!’. Hans Huisman beschrijft zijn camping Aimée Porcher in Frankrijk. Toch hebben we het over een bedrijf in het Spijkerkwartier, want Hans heeft zijn kantoor aan huis op de Parkstraat 68, waar hij woont met zijn echtgenote Mieke Caron. ‘We hebben ons terrein van 11 hectare in de Limousin, Département Corrèze, in 1995 gevonden. In het begin was er niets. Leeg land, dat bewerkt werd. Paarden liepen rond in de opstallen. In 1996 hebben we de camping geopend. Het gebied is nog steeds heel leeg’. Hans en Mieke kwamen destijds onderwijzers tegen, die zes weken per jaar een camping draaiden. ‘Ik had toen een functie in het onderwijs en Mieke had een bestuursfunctie. Wij wilden dat ook’. Hans en Mieke hebben de camping samen opgebouwd; de laatste vijf jaar draait Hans de camping alleen. ‘We hebben onderschat hoeveel tijd het kost om een camping runnen. In onze naïviteit dachten we het gras wel even te maaien. In werkelijkheid is het een gevecht tegen de natuur. De grond is daar heel vruchtbaar en het klimaat is warmer dan in Nederland’.

Aimée Porcher is een naturistencamping. Hans: ‘We wilden een bepaald slag mensen aantrekken, mensen met respect voor de natuur. We hebben bijvoorbeeld nergens prullenbakken staan en nauwelijks zwerfvuil. Ook is er in die 15 jaar nog nooit iets vernield’. Per seizoen ontvangt Aimée Porcher ca. 200 gezinnen met veel

kinderen. ‘We maken publiciteit in België, Frankrijk, Engeland en Duitsland, maar 95 % van onze gasten komt uit Nederland’. In het hoogseizoen zit de camping helemaal vol, maar Hans kan niet alleen van de camping leven. ‘Ik geef in Nederland na het kampeerseizoen freelance trainingen en in november begin ik weer met mijn reguliere baan in het onderwijs’. Vroeger deed Hans ook de administratie zelf. ‘Ik heb nu een Franse en een Nederlandse accountant, want anders betaal je gemakkelijk ook twee keer belasting en sociale lasten. Maar zo heb ik natuurlijk ook dubbele kosten’.

Hans merkt weinig van de financiële crisis. ‘De mensen drinken hooguit wat minder aan de bar. De camping zit gewoon vol, ook al zijn wij wat duurder dan een ‘textielcamping’. Daar krijgen de mensen veel ruimte en stilte voor terug’.

Het aantrekkelijke van campingeigenaar zijn, is voor Hans niet alleen de mooie plek, de rust en het hele seizoen buiten zijn. ‘Ook onze gasten genieten ervan. En het leuke is dat alles wat ik bedenken, ik binnen de wet en het budget kan realiseren. We hebben afgelopen jaar twee oude gebouwen gerenoveerd en nu verhuren

we daar gites’. Maar soms voelt hij zich een sociaal werker. ‘Mensen aanvaarden steeds minder eigen verantwoordelijkheid. Bijvoorbeeld als ze hun uitrusting niet op orde hebben. Dan ben je als campingbaas verantwoordelijk voor slecht weer of voor muizen. En je kunt het ook nooit voor iedereen goed doen. Afgelopen zomer ging er iemand weg die de plek te groot vond’. Hans is een bekende in het Spijkerkwartier. ‘Mieke en ik zijn jarenlang actief geweest in het actiecomité. Ik was een van de initiatiefnemers van de acties tegen de overlast in 1992. Dat waren toen tropenjaren. We doen het nu rustiger aan, maar Mieke is wel betrokken bij Buiten Gewoon Beter’. Hans geniet van de gezelligheid van de wijk, de mooie tuinen en het publiek. ‘Dit is de Jordaan van Arnhem’.

Meer weten over de camping? Kijk op www.aimée-porcher.com

Onzichtbare zaken Lopende zaken

JB-Woonstijl

tekst en foto: Gonnie Verbruggen

Het is de grootste winkel op de ir. J.P. van Muijlwijkstraat en toch weten veel buurtbewoners niet dat je er terecht kunt voor vloerbedekking, gordijnen en vitrage. Ronald Beek: 'We hebben de grootste collectie gordijnstoffen in de regio. Afgelopen najaar ontdekten mensen uit de Kastanjelaan dat tot hun verrassing'. JB-Woonstijl werd 50 jaar geleden opgericht door Jan Brinker. Ronald en Yvonne Beek hebben de zaak zes jaar geleden van de ouders van Ronald overgenomen. Yvonne is niet bij het interview aanwezig omdat ze net bevallen is van hun tweede kind. 'Mijn vader werkte bij Jan Brinker, toen de zaak ca. 15 jaar geleden failliet ging. Mijn vader was toen 50 jaar. Hij

wilde niet op straat komen te staan. Samen met mijn moeder, Gerda Beek, heeft hij de zaak overgenomen, want dit bedrijf was in wezen gezond.' Zo werd JB-Woonstijl een familiebedrijf, waarin moeder Gerda nog steeds meewerkt. Vader Nol Beek overleed dit voorjaar plotseling in Italië.

Ronald heeft het vak van woningstof-feeërder met de paplepel binnengekregen. 'Toen ik 8 jaar was hielp ik af en toe al mee. Later, toen mijn vader de zaak overnam en ik 15 jaar was, heb ik de keuze voor dit vak gemaakt'. In die tijd nam vader het 'legwerk' zoals Ronald het noemt, voor zijn rekening en moeder deed de winkel. Tegenwoordig is de werkverdeling min of meer hetzelfde. Ronald: 'Yvonne geeft bovendien ook advies over bijvoorbeeld kleurgebruik.' JB-Woonstijl heeft een certificaat van de Centrale

Branchevereniging Wonen. 'Dat certificaat staat voor kwaliteit én bij geschillen kunnen klanten daar met hun klachten terecht. Het certificaat geeft klanten ook financiële zekerheid, mocht een aangesloten bedrijf failliet gaan.' JB-Woonstijl heeft weinig last van de financiële crisis. 'Er is beduidend minder winkelbezoek, maar de klanten komen gerichter en kiezen vaker voor kwaliteit'.

Er zijn steeds minder woningstofeërders. Ronald: 'Dat komt door de opkomst van de Doe-het-zelf-markt. Toch is dat geen echte concurrentie voor ons. Wij bieden extra's, zoals inmeten, inleggen en ophangen door professionele mensen. We hadden een klant in Oosterbeek, die perse een klassiek bloementapijt wilde. Dat was niet verkrijgbaar in de gewone collectie. Dat tapijt hebben we laten maken'. De veelzijdigheid van het vak trekt Ronald het meest aan. 'Ons vak omvat veel verschillende producten, zoals marmoleum, vinyl, kokos en sisal, wollen vloerbedekking, vitrage, houten jaloezieën, gewone gordijnen of plisségordijnen. De werkzaamheden zijn ook heel verschillend in de winkel of bij mensen thuis. Daarnaast komen we bij mensen over de vloer die miljonair zijn, of bij mensen die het heel krap hebben. De Dullertstichting heeft ons als vaste winkel'. De klanten zijn meestal erg blij en dankbaar als JB-Woonstijl het karwei heeft geklaard. 'Een cliënt van de Dullertstichting, die letterlijk niets had, wilde ons toch iets geven. Ze heeft een appel in drieën verdeeld. Dat gebaar zal ik nooit vergeten'.

In de wijk werkt JB-Woonstijl samen met Elisabeth Charlotte en BNS houten vloeren. Ronald: 'We sturen klanten naar elkaar door'. Over de handhaving van het parkeerverbod voor de winkel door de gemeente is Ronald niet te spreken. 'We hebben een laad- en losplek in de Tuinstraat, maar die is altijd bezet. Gelukkig werkt de politie mee, maar de parkeerwachters van de gemeente bekeuren ons 3 tot 4 keer per week, terwijl we echt niet anders kunnen'.

Meer weten? Loop eens binnen op de ir. J.P. van Muijlwijkstraat 210 of bel 026 - 4424779.

Kruidentuin

tekst en foto's: Marita Toonen

De wijkkrant brengt met een serie artikelen de openbare tuinen in het Spijkerkwartier en Spoorhoek in beeld. Bewoners in deze buurten zijn al jaren actief met het beheren van negen stadstuinen. In deze wijkkrant wordt de Kruidentuin belicht.

De Kruidentuin heeft twee ingangen: via het pad naast de Prinsessestraat 24 en via een smal gangetje naast het huis Gravenstraat 3. In 1981 zijn de huurwoningen rondom deze tuin gerenoveerd door de gemeente Arnhem. Die besloot van de binnentuin een speelterrein voor kleine kinderen te maken. Er staan enkele speeltoestellen. Later hebben buurtbewoners hier bloemborders aangelegd en ontstond het idee een kruidentuin aan te leggen. Er staan sierhekken om de kruidentuin heen en hier groeit nu onder andere salie, rozemarijn en andere kruiden, maar er is ook een zogenaamde 'snoeprand' met aardbeien, frambozen en bessen.

Gezellige buurt

Yvonne van de Zandschulp is sinds 9 jaar vrijwilliger van deze tuin. Samen met twee andere vrijwilligers onderhoudt zij de tuin: "Ik vind het leuk om zo bij te dragen aan mijn buurt. Met buurtgenoten organiseren we door het jaar heen diverse activiteiten zoals de lampionnoptocht op Sint Maarten, in de zomer is er regelmatig een spontane picknick, met Pasen worden eieren gezocht etc. De kinderen voeren dan zelf een toneelstukje op." Buurtbewoner en kunstenaar Theo Rademaker valt bij: "Vanwege de gezinnen rondom deze tuin is er veel leven, al wordt dit iets minder nu de buurtkinderen groter worden". Op één van de muren in de tuin heeft Theo een muurschildering gemaakt.

Bomen snoeien

Om de twee weken komen de vrijwilligers bij elkaar en gaan in een gemoedelijke sfeer tuinieren. Op de dag dat ik kom kijken naar de tuin, zijn een professionele boomverzorger en een snoei-deskundige bezig de grote bomen te snoeien. Dit is vakwerk en kunnen de vrijwilligers niet zelf. Via een financiële bijdrage vanuit de Groengroep kan Yvonne dit bedrijf inhuren. Via een ladder klimt een man in één van de bomen en gaat bovenin grote takken snoeien. Die vallen met een smak naar beneden.

Vrijwilliger Marcel Bergen woont sinds 1983 in één van de huizen die voorheen tot het schadeherstelbedrijf behoorde dat hier vóór de aanleg van de tuin gevestigd was. "Wat nu de tuin is, was toen een grote hal waar auto's uitgedekt werden en opnieuw gespoten werden", vertelt hij. Via zijn achtertuin loopt hij zo de stadstuin in, net als veel andere aanwonenden.

Komende week gaan de vrijwilligers voorjaarsbolletjes planten en sluiten daarmee het seizoen af. Tijd voor de winterrust...

Crisis biedt kansen

Doe mee met het Ministerie van Uitvoering Werken Vrijstaat

Zelfs een Vrijstaat ontsnapt niet aan de wereldwijde economische crisis. Maar onze leus is niet voor niets 'Leve de creativiteit!'. Samen gaan we de nieuwe grenspost opbouwen, met jullie hulp!

In het vorige nummer van deze Courant riepen we op om mee te denken over het behoud van het oude entreegebouw voor Thialf. Nou, dat hebben we geweten. En het lijkt er op dat we alle opties gaan uitvoeren:

- versoberen
- andere ontwikkelaar
- extra functies
- zelf doen

Versoberen

Het Amsterdamse plan van Mopet is prachtig, maar deze tijden vragen om een soberder uitvoering. Bovendien hoeft toch niet alles in één keer af? Iets te wensen houden is nooit verkeerd.

Andere ontwikkelaar

De gemeente heeft al heel veel tijd gestoken in de plannen, maar moet niet zelf voor ontwikkelaar gaan spelen. Ieder moet doen waar hij/zij goed in is. Edwin Oostmeijer gaat de woningen in de Thiemestraat en 'Het Dullerthof' in de Spijkerstraat ontwikkelen. De grenspost ligt tussen de twee plangebieden in. Het lijkt dus logisch dat hij ook de grenspost gaat 'ontwikkelen'. Hij wil ook graag dat het een fantastische plek in onze wijk wordt, en dat is geen makelaarsbabbel!

Extra functies

Dat Thialf een belangrijke plek voor kinderen in het Spijkerkwartier en Het Broek is weten we allemaal. Maar het kan ook een geweldige plek voor

jongeren en volwassenen worden. Een vernieuwde ontmoetingsplek voor iedereen. Om te spelen, te recreëren, te sporten, te hangen, iets te drinken of te eten.

Zelf doen

Iedereen weet dat zelf verbouwen minder kost dan een aannemer aan het werk zetten. In het Spijkerkwartier en Het Broek wonen een hoop handige klussers. Inmiddels klaar met je huis? We kunnen je goed gebruiken! We hoeven het niet allemaal zelf te doen. Er zijn inmiddels contacten gelegd met docenten aan

de HAN en RijnIjssel, die het project samen met hun scholen willen gaan oppakken. Thialf wordt een populair studieproject waar je niet alleen over kunt nadenken, maar het ook zelf kunt uitvoeren!

Meld je aan!

Zin om met een enthousiast team van wijkgenoten, studenten en docenten deze klus aan te pakken? Mee te denken over uitvoering en aanpak? Enige ervaring met verbouwing en renovatie? Geef je op voor een functie in ons Ministerie van Uitvoering Werk Vrijstaat: post@vrijstaatthialf.nl

Vroeger deed men in de Vrijstaat Thialf ook veel met de hand. Handige klussers, meld je aan en help mee bij het verbouwen van de Grenspost voor de Vrijstaat Thialf. Koffie zetten is ook helpen.

SAMENWERKING VRIJWILLIGERS/SPORTBEDRIJF ARNHEM EN VRIJSTAAT THIALF ORGANISEERT:

THIALF KERST

OP ZATERDAG 7 JANUARI 2012

DE FIK ERIN OM 18.00 (WEES DUS OP TIJD!)

BOOMVER

VOOR ELKE BOOM 1 LOT* (BRENGEN VAN 4 T/M 7 JANUARI)

BRANDING

*VERLOTING OM 18.30

ERWTENSOEP

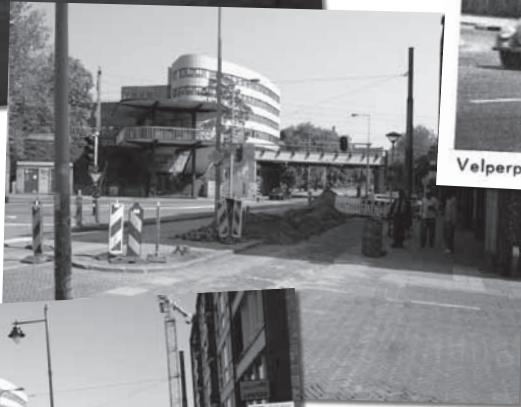
CHOCOMELK

VOOR MEEHELPERS OOK LOOTJES

OLIEBOLLEN

*MAXIMAAL 1 PRIJS PER KIND

Toen en nu

Velperpoort door de tijd heen...

tekst en foto's: Ben Bongers

De ansichtkaart van de Velperpoort is van begin 1950. De eerste foto links boven is van 2007, de tweede en derde foto's links zijn begin 2011 en eind 2011 genomen.

Wat eten we met kerst?

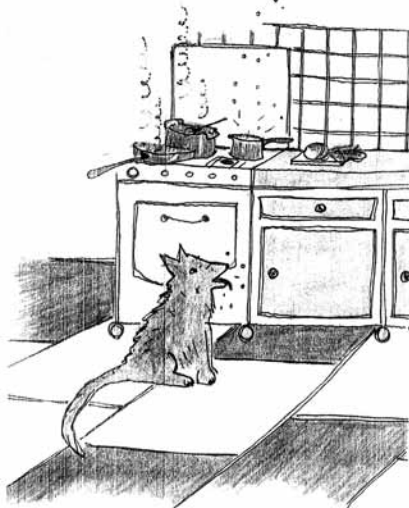
Tekst: Merijntje Betzema

Bovenstaande vraag speelt bij ons thuis altijd een paar weken voor de kerst door ons hoofd. We bedenken meestal iets wat we nog nooit eerder gegeten hebben. Een speciale soort gevogelte, vlees of wild. Voor dit jaar en voor deze food around the corner leek het ons in de redactie leuk om eens geen vlees op het menu te zetten, juist met kerst. Voor sommigen van ons misschien wel die goede daad met kerst waar je je gelukkiger door voelt!

Zelf ben ik geen vegetariër maar probeer wel bewuste keuzes te maken als het gaat om mijn eten. Dus bij ons staat er ook wel eens geen vlees op het menu. Daarbij komt dat het ook niet verkeerd is om te weten wat het dier op je bord voor leven heeft gehad en wat het heeft gegeten. Zo leerde ik ooit van Jamie Oliver (op tv) dat de Spaanse Pata Negra¹ van varkens komt die een heerlijk leven hebben op een mooi stuk land in de modder tussen de bomen. Een van de lekkernijen die ze, volgens Jamie, te eten kregen was truffels. Wauw... Iedereen weet dat truffels veel geld kosten. Maar weet iemand ook waarom? Ik zelf wist het niet en vandaar dat ik in deze food around the corner schrijf over truffels voor kerst. Ik heb ze nog nooit gehad, dus het past in onze traditie om ze op het menu te zetten.

Een truffel is een zwam. Dat ten eerste. Wat is een zwam anders dan een paddenstoel? De paddenstoel is het vruchtlichaam van een zwam of schimmel. Je kunt deze zwam dan ook niet vinden boven de grond zoals je dat wel kan met een paddenstoel. Hij groeit namelijk onder de grond op wortels van bomen als de wintergroene eik. Eekhoorns, wilde zwijnen en varkens zijn gek op truffels. Mensen zijn zelf niet goed in het vinden van deze zwam. En je raadt het al: het varken wordt dan ook ingezet bij de zoektocht naar truffels. Men geeft er de voorkeur aan om te zoeken met honden, die kun je beter africhten. Dat is dus één reden van de hoge prijs.

De tweede reden dat ze zo duur zijn, is omdat het kweken van truffels bijna onmogelijk is.

Men probeert wel zo goed als mogelijk de abiotische factoren² na te bootsen. De belangrijkste factoren zijn dat de bodem behoorlijk kalkrijk moet zijn, het klimaat moet mediterraan zijn (geen strenge winters dus) en de truffel moet in symbiose leven met de boomwortels.

De symbiose werkt als volgt. De eik (of sommige dennensoorten en hazelaars) zorgt voor de voedingsmiddelen voor de truffel. Deze stoffen ontstaan door de fotosynthese die in de eik plaats vindt. De truffel geeft goede mineralen aan de eik waardoor deze hem weer helpen bij het groeien. Deze symbiose kan men alleen nabootsen wanneer jonge eikjes worden geplant waarvan de wortels 'besmet' zijn met de sporen van de truffel. De wortels van de eiken worden in een pap van geplette truffels met water gezet zodat de sporen al op de juiste plek zitten.

Er zijn verschillende soorten van de truffels te krijgen: zwarte truffel (*Tuber melanosporum*), witte truffel (*Tuber magnatum*), zomertruffel (*Tuber aestivum*), wintertruffel (*Tuber brumale*), Chinese truffel (*Tuber Indicum*). Maar deze laatste genoemde schijnt veel minder krachtig van smaak te zijn en is makkelijker in grote getale te vinden en daarom ook goedkoper. Misschien wel een goeie truffel om als 'starter' mee te beginnen? De truffels hebben allemaal hun eigen leefomgeving en komen veelal voor in landen als Italië, Spanje, Zuid-Frankrijk en China.

De derde reden dat de truffel prijzig is, is dat de truffels heel voorzichtig moeten worden uitgegraven. Als dit te ruw gebeurt, worden de worteltjes van de truffels beschadigd en kunnen ze zich niet meer vermenigvuldigen.

Aangezien verse truffels moeilijk en kort te bewaren zijn en wellicht niet makkelijk

te verkrijgen zijn in onze wijken kun je ook uitwijken naar verschillende producten waarin de truffels zijn verwerkt. Het aanbod varieert van olie tot ingeblikte truffels.

Nu is er na dit hele verhaal niet veel ruimte meer over voor een recept. Maar gezien de bijzondere smaaksensatie van de truffel zal dit recept eenvoudig moeten zijn. Misschien weten jullie het recept voor verse pasta nog uit een oudere wijkkrant, dan raad ik aan hier ook wat extra tijd in te stoppen voor een heerlijke kerst-gang.

Truffel-recept voor pasta (4 personen)

Ingrediënten

400 gram (verse) pasta
2 knoflooktenen
12 eetlepels olijfolie
100 gram zwarte wintertruffel
1 ansjovis
40 gram (vers) geraspte Parmigiano Reggiano

Bereiding

Bereid de pasta volgens recept. Schaaf de truffel in flinterdunne reepjes. Als je een goede staafmixer hebt, kun je deze hiervoor ook gebruiken. Ontdoe de tenen knoflook van hun velletje en plet ze met een mes. Verwarm 12 eetlepels van je favoriete, lekkerste olijfolie in een ruime bakpan tot deze iets begint te dampen en voeg er de knoflooktenen aan toe. Verhit de tenen niet langer dan 10 seconden en haal ze er dan weer uit. Neem een ansjovisje en roer dit op laag vuur door de olie tot het opgenomen is in de olie. Zorg ervoor dat de pasta nu bijna klaar is en afgegoten kan worden. Bewaar een beetje kookvocht van de pasta. Voeg de pasta nu aan de olie toe en roer het geheel voorzichtig door elkaar. Voor een smeugiger effect voeg je nu het kookvocht toe. Voeg nu de geraspte kaas en het truffelschaafsel toe en dien warm op. Meteen eten en genieten.

¹ Pata Negra is de niet-officiële benaming voor Spaanse Iberico ham. De naam is genoemd naar de zwarte poten van het varken.

² Abiotische factoren: ecologische term voor externe milieufactoren die geen biologische oorsprong hebben.

Zaterdag 14 januari 2012 Nieuwjaars- bijeenkomst

Locatie: De Lommerd

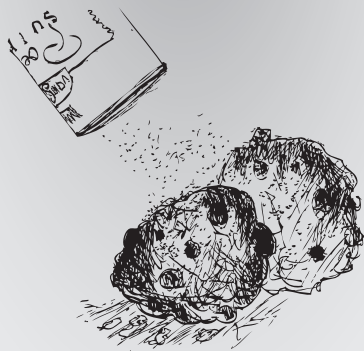
16.00 presentatie Spijkerkwartier App

17.00 hapje en drankje van het Wijkplatform

i.s.m. de Roaming Chefs

21.00 einde

De hele wijk is welkom.

Ingezonden
bericht

Kerstscratch in de Lommerd

Op zondagmiddag 11 december a.s. organiseert Vrouwenkoor Klankkleur een meezingmiddag om alvast in de kerststemming te komen.

Onze dirigente, Nicoline Krassenburg, zal ons begeleiden bij het instuderen van bekende en minder bekende kerstliedjes.

Jong en oud is welkom om mee te zingen.

Ook nodigen wij vrouwen uit die kennis willen maken met het koor, omdat we graag nieuwe leden willen verwelkomen.

De toegang is gratis, de zaal is open vanaf 14.15 uur.

We zingen van 14.30 uur tot 16.30 uur.

Het adres van de Lommerd is Spijkerstraat 185a in Arnhem.

Met een lekker glas glühwein of chocolademelk maken we er een gezellige middag van.

Tineke Teeuwen

Belangrijke informatie

Handige telefoonnummers

Algemeen informatienummer van de gemeente: 0900 – 1809

Afvalophaaldienst SITA: 4460490

Melden overlast drugs- of alcoholverslaafden: 3524299

Politie: 0900 – 8844

Wijkcentrum De Lommerd: 4423549

Agenda van vergaderingen

Het Wijkplatform Spijkerkwartier/Spoorhoek komt bijeen op de woensdagen en start om 19.30 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

Werkgroep Spoorhoek: raadpleeg voor vergaderdata
www.spijkerkwartier.net. Locatie: Spoorwegstraat 48

Spreekuur wijkagenten

De wijkagenten Joke Bartelink en Frank Reijnders houden spreekuur donderdags van 19.00 tot 20.00 uur, hoofdbureau van politie, Beekstraat 39. U moet eerst een afspraak maken: bel naar 0900-8844 of stuur een e-mailbericht naar joke.bartelink@gelderland-midden.politie.nl

Websites van culturele instellingen Spijkerkwartier:

www.huisvanpuck.nl

www.theaterhethof.nl

www.boscharnhem.nl

www.plaatsmaken.nl

Colofon

Redactie: Akke de Boer, Gonnie Verbruggen,
Janus Raaijmakers, Lex Kwee, Louise Kok,
Marita Toonen, Mark Veenendaal, Merijntje
Betzema, Miriam Bouw, Nelleke van der Pol,
Yvonne Goddijn

Opmaak: Merijntje Betzema

Druk: HPC

Oplage: 4000

Tekeningen in dit nummer

Akke de Boer

Kijk voor alle informatie over het Spijkerkwartier en de Spoorhoek ook regelmatig op www.spijkerkwartier.net

Wilt u reageren of zelf een bijdrage leveren?

Stuur een brief of e-mail naar:

Wijkcentrum De Lommerd

Spijkerstraat 185A

6828 DC Arnhem

wijkkrant@spijkerkwartier.net

Kopijsluiting volgende nummer: 20 januari 2012

